



Departament de Justícia

AL JUTJAT EN FUNCIONS DE GUÀRDIA DE MATARÓ

23 DES. 2009

Registre d'entrada

EL FISCAL, en compliment d'allò que estableix l'art. 3 4º de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, mitjançant aquest escrit i de conformitat amb els arts. 100, 266, 271 i 273 nº 2 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, interposa QUERELLA per la realització d'uns presumptes DELICTES SOBRE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI, previstos a l'article 320 núm. 1 i 2 del Codi Penal i un DELICTE SOBRE EL PATRIMONI HISTÒRIC de l'art. 322 núm. 2 del Codi penal.

ÒRGAN JUDICIAL COMPETENT. -

Ho és, de conformitat amb els arts. 14 i 15 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, el Jutjat d'Instrucció de Mataró que correspongui conforme a les normes de repartiment, ja que els fets objecte d'aquesta querella s'han realitzat dins del terme municipal de Mataró.

QUERELLANT. -

És el Ministeri Fiscal en compliment del deure de promoure l'acció de la Justícia en defensa dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la Llei, segons el que estableix l'art. 124 de la Constitució.

QUERELLATS. -

Són querellades les següents persones:

El Sr. JOAN ANTONI BARÓN ESPINAR, qui actualment ostenta pl càrrec d'Alcalde de Mataró i amb domicili en el seu consistori.

La Sra. MARIA LLUÏSA GUANYABENS CASARRAMONA, lletrada del Servei d'Urbanisme de l'Ajuntament de Mataró, amb domicili en aquest.

Es dirigeix també aquesta querella contra qualsevol altra persona que de la instrucció resulti que ha pogut participar conscientment en els fets que es relaten a continuació.

ORIGENIA DE REPARTIMENT
JUTJAT PENAL DE MATARÓ

Núm. ... 2292
Tom ...
Classe d'assumpció ... QUERELLA
Correspon al Jutjat núm. ...
-repartiment...

Administració de Justícia a Catalunya - Administració de Justícia en Català



FETS:

L'edifici històric Can Fàbregas i de Caralt de la ciutat de Mataró, situat fins ara al carrer Biada número 15, actualment es troba protegit pel Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Cultural (en endavant PEPAC) de Mataró amb la màxima categoria (A), que va ser aprovat per la Comissió d'urbanisme de Barcelona el dia 11 de desembre de 2002. Aquest Bé Cultural d'Interès Local, en atenció a la seva catalogació en aquell PEPAC i segons disposa aquest, només pot ser objecte de determinades obres de manteniment o restauració i tampoc és possible el seu trasllat o desmuntatge, la qual cosa només és possible pels béns protegits amb un nivell molt inferior (a partir del nivell C). En la fitxa corresponent a aquest Bé cultural són objecte de la seva protecció les façanes, la volumetria i l'estructura general de tot l'edifici. El Pla General d'Ordenació Urbanística de Mataró contempla aquell edifici i estableix que la declaració d'un bé cultural d'interès local únicament es pot deixar sense efecte amb la prèvia tramitació de l'expedient administratiu corresponent, amb l'aprovació del ple municipal i l'informe previ favorable del Departament de Cultura de la Generalitat.

Malgrat la significació històrica d'aquell edifici i la seva protecció en l'esmentat PEPAC, el querellat JOAN ANTONI BARÓN ESPINAR, actuant en tot moment com Alcalde i màxim responsable de l'Ajuntament de Mataró, va endegar l'any 2005 la modificació puntual del Pla General de Mataró corresponent als àmbits Ronda Barceló i l'illa Fàbregas i de Caralt, que era a on es trobava l'immoble protegit. Aquella modificació puntual del planejament general va finalitzar amb la seva aprovació per la Comissió Territorial d'Urbanisme de 12 de maig de 2006, sense introduir cap mena de canvi en aquell bé protegit, malgrat que preveia la implantació d'un gran centre comercial en la mateixa illa a on es trobava la fàbrica, com es desprenia del Pla de Millora Urbana PMU 01 d, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de 25 de gener de 2007 i el projecte de reparcel·lació aprovat inicialment pel Ple municipal de Mataró del dia 13 de febrer de 2007.

Posteriorment, per tal de què es desenvolupés un gran centre comercial en bona part de l'illa on es trobava la fàbrica catalogada i donat que l'existència en aquell punt de la ciutat es va considerar incompatible amb




futur centre, el querellat va promoure la desaparició física del bé immoble catalogat i, per això, es va decidir en la Junta de Govern Local de 8 de gener de 2.007 aprovar inicialment la modificació del Pla Especial del Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Cultural de Mataró per tal de donar a la fàbrica de Can Fàbregas i de Caralt una protecció de nivell H (fotogràfica) i, supeditats a l'aprovació definitiva d'aquella modificació del PEPAC, es van aprovar en aquella mateixa Junta inicialment el Pla especial d'Integració volumètrica i del Pla de Millora Urbana PMU-06 (illa Fàbregas i de Caralt), que eren instruments que suposaven la desaparició de l'immoble catalogat.

Precisament es va tirar endavant paral·lelament per l'Alcalde querellat el procés destinat a la implantació d'aquell Centre comercial en l'espai que ocupava la fàbrica protegida i així a través de l'empresa de propietat municipal "Promocions Urbanístiques de Mataró S.A." (en endavant PUMSA) es va promoure un concurs per a la implantació d'un únic operador comercial a la ciutat de Mataró que s'implantaria en una parcel·la anomenada com Parcel·la VI del projecte de reparcel·lació PMU Ronda Barceló de 9.629 m2 de superfície i 22.000 m2 de sostre, prèvia adquisició d'aquesta finca futura per 24 milions d'euros. Així es va fer aquella convocatòria de concurs el 24 de gener de 2.007 per part de l'empresa municipal, malgrat que tirar endavant aquell procés implicava la desaparició del bé catalogat conforme al PEPAC vigent. En desenvolupament del concurs iniciat, l'empresa "El Corte Inglés S.A." va ser l'única interessada en aquella licitació i va ser l'adjudicatària per acord de 27 de març de 2.007, de forma que seria el seu futur centre comercial el que ocuparia l'espai del bé catalogat, que es trobava dins d'aquella parcel·la VI prevista.

En escriptura pública de data 17 d'abril de 2.007 la fàbrica Can Fàbregas i de Caralt catalogada va ser venuda juntament amb altres per la seva propietària, l'empresa "Naves Biada S.A", a "Residencial Aurum S.L.", entitat que estava interessada en l'execució d'un edifici singular dins l'àmbit de la Ronda Barceló-illa Fàbregas i de Caralt, essent el global d'aquella venda de 16.498.000 euros més IVA. D'aquella empresa venedora i propietària del bé catalogat eren socis Juan Segura Pou i Jesús Segura Pou, els quals eren oncles del regidor municipal Ramon Bassas i Segura, qui a partir del 16 de juny de 2.007 va ser el regidor d'urbanisme de l'Ajuntament de Mataró. L'últim pagament d'aquella venda estava previst pel mes d'abril de 2.009.

Malgrat iniciar el procés de modificació d'aquell PEPAC per tal de deixar de protegir la fàbrica, degut a què no es va poder justificar que aquell bé havia perdut els seus valor històrics i culturals davant del Departament de Cultura de la Generalitat es va deixar sense efecte aquella modificació i, per tant, la fàbrica Can Fàbregas i de Caralt han mantingut en tot moment el règim esmentat en el PEPAC de Mataró. Aquesta decisió no va





sense efecte els instruments urbanístics que estaven supeditats a aquella modificació del PEPAC. Així, després de demanar expressament al Director General d'Urbanisme si el trasllat de l'immoble equivalia a descatalogació, qui va informar el 12 d'abril de 2.007 favorablement, en el PMU 06 esmentat que es va aprovar pel Ple municipal definitivament el 13 de març de 2.008 i per la Comissió Territorial d'Urbanisme de 30 d'abril de 2.008, es contemplava la desaparició de la fàbrica catalogada de Can Fàbregas i de Caralt ja que el querellat, com màxim responsable de l'Ajuntament de Mataró, va promoure desmuntar la façana d'aquell edifici per trossos i situar-lo en un altre indret, per la qual cosa es va aprovar provisionalment pel ple municipal el 13 de març de 2.008 una modificació puntual del Pla General d'Ordenació municipal de Mataró anomenada "Entorns de Can Biada" que incorporaria la nova situació de l'edifici catalogat a reconstruir. Actualment aquesta modificació del pla general no consta que estigui aprovada ni en vigor.

Cal dir que per tal que PUMSA, que era l'entitat urbanística actuant, pogués vendre a "El Corte Inglés" per 24 milions d'euros la parcel·la VI esmentada, a on es troba la fàbrica catalogada segons el concurs citat, l'Ajuntament va vendre de forma directa i sense cap mena de subhasta o licitació pública el 23 de desembre de 2.008 per 7.060.000 euros més IVA a aquella empresa municipal el 59,40 per cent dels drets de propietat sobre aquella futura finca, que rebria el consistori segons la reparcel·lació prevista i en compensació per l'aportació de la finca municipal número 7. Aquesta venda de béns immobles municipals es va fer de manera directa i malgrat que l'Alcalde querellat coneixia el dictamen desfavorable, que era preceptiu, del Director General de l'Administració Local de la Generalitat de Catalunya de 12 de març de 2.008 a on s'exposava clarament que es vulneraven els principis de publicitat i lliure concurrència en la venda de béns immobles i a més l'Ajuntament no era propietari de cap bé, sense justificar-se les circumstàncies que motivaven aquella venda directa, donat que el fet que PUMSA fos propietària de l'altra percentatge de la parcel·la VI li conferia legalment el dret de tempteig i retracte, però no cap preferència per ser l'adjudicatària directa. El Director General d'Administració Local es va reafirmar en el seu dictamen en data 19 de març de 2.009, però llavors la venda directa ja estava feta. En l'expedient d'aquella venda l'Alcalde querellat va fer una memòria el mes de desembre de 2.007 per tractar de justificar aquella operació.

El querellat va dictar el 30 de juny de 2.009 el Decret 5599/2.009 que aprovava de forma definitiva el projecte d'urbanització de la Ronda Barcelonilla Fàbregas i de Caralt, corresponent al desmuntatge, trasllat, emmagatzematge i transport i posterior muntatge de l'edifici i la xemeneia de can Fàbregas i de Caralt, que promovia PUMSA, la qual cosa va



suposar que s'iniciés de forma efectiva el desmuntatge de la façana de l'edifici sense respectar les previsions del PEPAC i del Pla General vigents, malgrat saber-ho el querellat i sense conservar-se l'estructura general de l'edifici ja que el desmuntatge no contemplava cap referència a l'estructura subterrània de l'edifici catalogat, a on es troben elements d'interès històric sobre aquella fàbrica.

A més, en aquell Decret es va acordar i autoritzar que totes les peces de la façana de l'edifici catalogat, que eren les que es decidia conservar en aquell Decret, es dipositarien per temps indefinit en uns terrenys que estaven situats en el veïnat de Valldeix, dins del terme municipal de Mataró, i que es deia que eren de propietat municipal i que estaven classificats com sòl no urbanitzable amb la clau 7b, anomenada zona agrícola d'entorn natural, segons el Pla General d'Ordenació urbana de Mataró. En el projecte que es va aprovar a través d'aquell Decret es contemplava que aquelles terrenys que havien de acollir el dipòsit de l'edifici històric catalogat serien objecte d'una profunda transformació amb eliminació total de la seva vegetació natural, tractament de talusos, compactació de l'esplanada i creació de rampes, la qual cosa implicava donar a aquelles terrenys un ús urbanístic que era clarament incompatible i que lesionava els valors agrícoles i ambientals que les normes del Pla General d'Ordenació urbana de Mataró establien per a aquella classe de sòl, la qual cosa era coneguda pel querellat qui, a més, de forma conscient no va promoure prèviament a aquella decisió cap Pla Especial urbanístic en aquest cas per valorar aquella compatibilitat de l'ús que autoritzava ni va seguir els tràmits davant la Comissió Territorial d'Urbanisme que pel sòl no urbanitzable estableix la Llei d'Urbanisme de Catalunya i el seu Reglament.

La querellada, MARIA LLUISA GUANYABENS CASARRAMONA, malgrat conèixer els usos previstos i les circumstàncies urbanístiques anteriors sobre aquelles terrenys, actuant com Lletrada del servei d'Urbanisme de l'Ajuntament de Mataró, el mateix dia 30 de juny de 2009, amb caràcter previ a aquell Decret, va informar favorablement i va proposar a l'Alcalde que aprovés definitivament aquell projecte amb l'indicat Decret en l'extrem relatiu a l'emmagatzematge de les peces en aquells terrenys.

Degut a aquell Decret es va iniciar el desmuntatge de les façanes de Can Fàbregas i el trasllat indefinit de les seves peces en aquelles terrenys. En data 26 d'octubre de 2009 una dotació del Cos d'Agents Rurals del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya va fer una inspecció ocular en el terrenys destinats a l'emmagatzematge, resultant que en compliment d'aquell Decret s'ocupen en aquell indret dues parcel·les cadastrals de superfície 38.336 m² i 3.687 m², amb la qualificació urbanística esmentada, que segons els agents són propietat de l'empresa Saismet



Administración de Justicia - Administración de Justicia en Cataluña



protegit, ja s'havien fet dues grans plataformes de terra amb eliminació de la vegetació natural, amb trams asfaltats pel pas dels vehicles i construcció de rampes i terraplens.

QUALIFICACIÓ JURÍDICA. -

Els fets anteriors, sense perjudici d'una ulterior qualificació diferent, són constitutius d'un **DELICTE SOBRE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI**, previst a l'article 320 núm. 2 del Codi Penal i un **DELICTE SOBRE EL PATRIMONI HISTÒRIC** de l'art. 322 núm. 2 del Codi penal comesos pel querellat Joan Antoni Barón i Espinar i un **DELICTE SOBRE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI**, previst a l'article 320 núm. 1 del Codi Penal comès per la querellada Maria Lluïsa Guanyabens Casarramona.

DILIGÈNCIES QUE S'INTERESSEN. -

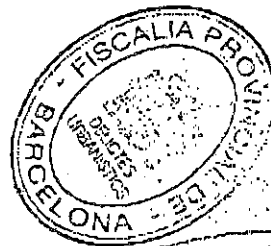
Amb l'objecte d'aclarir els fets exposats, el Ministeri Fiscal interessa que, un cop admesa a tràmit la present Querella, es practiquin les següents diligències pel Magistral instructor:

- Unir al procediment tota la documentació de les Diligències d'Investigació de delictes urbanístics núm. 10/2.009 d'aquesta Fiscalia, que s'acompanya a aquest escrit de querella.
- Que es prengui declaració en qualitat d'imputats a les persones querellades sobre els fets.
- Que es demani l'Ajuntament que acrediti la titularitat de les finques del veïnat de Valdeix a on es porta a terme l'emmagatzematge de les peces de la façana del BCIL Can Fàbregas i de Caralt.





Així mateix, el Ministeri Fiscal, a l'empara d'allò que estableix l'art. 13 de la Llei d'Enjudiciament Criminal en relació amb l'art. 339 del Codi penal, interessa que, una vegada s'admeti a tràmit aquesta Querrela, pel Magistrat instructor s'acordi immediatament les **MESURES CAUTELARS DE paralització del l'emmagatzematge de les peces de l'edifici catalogat de Can Fàbregas i de Caralt en els terrenys del veïnat de Valldéix de Mataró, qualificats de sòl no urbanitzable, i que es demani al Director General d'Urbanisme del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per tal que directament o a través dels seus serveis tècnics adoptin les mesures pertinents per tal de protegir l'estructura subterrània de l'edifici catalogat de Can Fàbregas i de Caralt de Mataró, per la qual cosa s'ordenarà l'Ajuntament que aturi qualsevol acte que impliqui destrucció d'aquelles estructures soterrades.**



Barcelona, 9 de desembre de 2009

[Handwritten signature]

El Fiscal.

Administració Judicial Provincial de Barcelona - Administració de Justícia en Catalunya

